

Johann Bacmeister

**Rector Universitatis Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, D. Med. & Sup. Math.
P.P. Facult. Med. Senior & p. t. Decanus. Ad Festum Sancto Spiritui Sacrum. Pie
ac devote celebrandum Omnes Academiae Cives serio commonefacit : [P.P.
Rostochii Sub Sigillo Academiae ... Anno MDCLXXVII.]**

Rostochii: Kilius, [1677]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735977275>

Druck Freier Zugang

RU. Progr. 1677

Johannes Paemister

Progr. ~~genucostale~~

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOANNES BAC-
MEISTERUS, D.

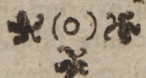
Med. & Sup. Math. P. P. Facult.
Med. Senior & p. t. Decanus,

AD

FESTUM SANCTO
SPIRITUI SA-
CRUM.

Piè ac devotè celebrandum

Omnes Academiae Cives seriò
commonefacit.

ROSTOCHII,

Typis Hæred. JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

R. H. Boyer 1677

immensam hanc, operosam, spatio-
samq; Mundi machinam ac intemeratam
propemodum molem, cujus structuram & pulchri-
tudinem omnes merito, qui eandem ex voluntate
ac beneplacito summi Omnium rerum Directoris
atq; Moderatoris inhabitamus, admiramur, nec
ipsam se fabricasse, sed omnipotentis DEI proprio
consilio nullius necessitatis impulsu procreatam esse;
nec ab infinito æternitatis tempore extitisse, sed aliquando existere coepisse,
cum antea non fuisset, vel initialia Sacri Codicis verba, IN PRINCIPIO
CREAVIT DEUS COELUM ET TERRAM, abundè satis probant. Ex
quibus autem materiis ista tam magna tam mirifica opera DEUS fecerit,
neminem quærere debere, omnia enim fecit EX NIHILO, Lactant. l. 2. c. 9.
statuit; Veteres tamen Philosophi æquè ac recentiores materiam seu sub-
jectum, in cujus gremio maximus ille Macrocosmi Opifex structuram suam
disposuit, determinant esse Ens primordiale, infinitum, informe, in poten-
tia tam ad aliquid, quàm ad nihil, nullius quantitatis seu dimensionis, nullius
qualitatis, nullius proprietatis nec inclinationis, non movens, nec quiescens,
sine ullo colore aut qualitate elementari; Omnium tamen adionum pas-
sivum primum, rerumq; capax. Hinc etiam eam divinus ille *Moses* modò
terræ vacuæ & inani, modò aquis & abyssis; *Mercurius Trismegistus* in sub
Pimandro Umbræ cuidam horrendæ, & in humidam naturam migranti;
Plato Matri, nutrici & sedi rerum genitarum; *Augustinus* tenebris & silen-
tio; *Pythagoras* dualitati, alii ceræ & luto, quæ apta sunt ad quamlibet
impressionem suscipiendam, compararunt. Nec repugnat rationi & pos-
sibilitati DEI Materiam aliquam primam innumeris ante Mundum condi-
tam seculis existere potuisse, quæ tamen non nisi soli DEO verè & essentia-
liter cognita est, id quod satis in *Timæo* suo *Plato* comprobare videtur, dum
eam esse rem sine sensu perceptibilem, & intiocinatione spuria vix credibile,
scribit. Duo autem ad materiæ istius primæ existentiam, si parumper phi-
losophari licet, requiri certum est; quorum primum Ens est quoddam in po-
tentia, quod est materiæ illius occultæ subjectum, aliud quasi caliginosum
ejusdem velum, ejuslibet rei impressionem ab ea, quam diu illi adest, tol-
lens, quod à *Moyse* vocatur *Tenebræ*, quarum præsentia dicuntur Entia esse
in potentia, ipsarum autem absentia de potentia ad actum dicuntur reduci.
Hanc igitur materiam adhuc informatam *Moses* *Abyssum* appellavit, refe-
rendo, quod tenebræ fuerint super abyssum. Et hæc erat illud Chaos seu
mate-

materia confusa & indigesta, Coeli & Terræ moles ab initio hians, ex quâ post modum cuncta sigillatim per species varias formasq; proprias ad Macrocosmi perfectionem & operis philosophici complementum prodierunt, de quâ inter alios Sulmenſis Poëta l. i. Metamorph. Fab. i. luculento Carmine sequentia mememoravit.

Ante mare & tellus, & quod tegit omnia cœlum,
Unus erat toto naturæ vultus in orbe,
Quem dixere Chaos; rudis indigestaq; moles:
Nec quicquam nisi pondus iners, congestaq; eodẽ
Non benè junctarum, discordia semina rerum. &c.

Simulac verò Spiritus Domini dictus est ferri super aquis, igneum etiã vigorem exhibens, tenebræ paulatim disceſſerunt, & quod prius Abyssus propter caliginem horrendamq; illam ἀχρημοσύνην, vocatum est, nunc informari incipiens, aquarum nomen sibi vendicavit; ipsarum etenim speciem representare visum est, priusquam in Spiritum per subtiliationem reduceretur. Videtur itaq; quod Spiritus ille DEI in formã spirituali circumambiverit aquas, illuminans motu suo obscuritatem illarum, ac radios suos in illas infundendo, eosq; ipsis post recessum suum, ut aquæ iis informarentur, relinquendo, cum præsentia suã ineffabili modo omnia clarificasse & illustrasse spiritualiter, non secus quam Sol facit præsentia sua corporaliter. Et quod lux illa increata, lucem in res creatas infundendo circulationem eandem primis tribus creationis diebus fecerit, quam motu suo deinceps Sol quolibet die absolvit; atq; sic triplici illa circumvolutione tres produxerit dies spirituales s. supernaturales, in quibus Spiritus Macrocosmi univèrsus formam & esse accepit, & quod illuminaverit spheram suam, in quâ erat, non aliter, quam illustrat Sol suam; similiterq; etiã quod factæ sint tenebræ in Hemispherio opposito propter interpositionem materiæ grossioris, superioris & opacioris, in medio totius massæ informis seu umbræ horrendæ. Lucente igitur gratia divina, vivit Mundus Mundiq; Creaturæ; illã verò in semet ipsam tantum reflexã, & aquis nigerrimis ac densis nubibus obvelante Creatore tabernaculum & sedem suam, desubito Mundum ac Creaturas perire necessum est. Quamvis itaq; certi simus, in ipso Creationis actu DEUM Patrem dixisse, & Verbo ejus firmatos esse Cœlas, ac Spiritu ab ore ejus omnem virtutem eorum, atq; sic Patre lovente, Filio creante, Spiritu S. animante factam esse omnem Creaturam, omnesq; tres Trinitatis Personas egisse ad Mundi creationem, nec verba illa Gen. i. v. 2. *Spiritus DEI incubabat superſpeciei aquarum*, aliter quam de tertia S. S. Trinitatis persona à Patre & Filio procedente Spiritu sc. Sancto intelligenda esse. Reperti tamen

men quidam sunt, qui intelligi posse putarunt, *vel de Angelo movente se su-*
per aquas h. e. torquente ac rotante primum mobile, cujus motu aquæ &
inferiora vivificarentur: vel de Spiritu Universi, quem vacuum implere &
atomos congregare contradiçorie quidam philosophi defenderunt; vel de
Vento s. impulso aëre, aliaq; nugamenta protulerunt, quæ vel sponte sua
ruunt, nec refutatione quapiam indigent, nisi velimus dicere, nec Ventum ut
Meteoron ante Elementa earumq; primas qualitates existere potuisse; Me-
teora enim non fuerunt creata nisi in suis causis; nec in ipsâ Creatione sta-
tim Æolia est fabricanda, vel nivis atq; diræ grandinis imber; nec primum
mobile tunc fuisse conditum. Quâ autem formâ in ipso Creationis actu se
se exhibuerit Spiritus S., in hac quidem mentium nostrarum caligine vix
aut ne vix quidem determinare licebit, satiusq; erit ignorantiam nostram in
divinis rebus palam profiteri, ne nobis idem quod de D. Augustino perhibe-
tur, contingat. Is enim, cum ineffabile mysterium Trinitatis intellectus sui
acuminae comprehendere studens, videret in maris littore scitâ formâ pu-
ellum, cochleari quodam aquam maris in scrobem effossam transfunden-
tem: Ecquo nam successu, mi Fili, inquit, hunc laborem te subire putas? Tum
ille, Tu verò, mi Pater, respondit, majore fortassis conatu divinitatis in-
telligentiam aggredieris, at successu non eris felicior; & hoc dicto evanuit.
Quamvis enim è S. Scripturæ revelatione mens piâ fide percipiat, ut in soni
illius admirabilis Spiritus Sancti scilicet personæ productione duæ aliz per-
sonæ Pater atq; Filius concurrerint, ita ut his mutuo sese amore tangentibus
sonus ille eximio ineffabili modo processerit; imò licet quivis præprimis re-
nato ejusdè operationis vim atq; efficaciâ satis agnoscat atq; persentiat: mi-
nimè tamè ejo origo, essentia, præsentia atq; operatio solo humano ingenio
investigari, inveniri aut comprehendi potest. Notandû hic obiter ex mente
Celeberrimi alicujus Theologi orthodoxi, eundè Spiritum S. qui hic dicitur
fovisse & incubasse aquis, in Creatione eodem ferè vocabulo ἐπιλεύσας &
ἐπισηκισμῶ dici operatine sua foetum Virginis s. Christum hominem
Mundi Redemptorem in utero Virginis efformasse Luc. 5. v. 38. Sicut enim
in incubatione Creationis: ita nec hic Spiritus S. causa fuit conceptionis
Christi ἀπερματικῆ, uti impie comminiscitur Smalcius: sed 1. δημιουργικῆ
quantum ad ἀμεσον ἐνέργειαν, quâ dedit Virgini facultatem sine virili semine
concupiendi. 2. ἀγιατικῆ quæ ad θαυμασιον ἀγιασμὸν massæ illius ab
omni peccato. 3. τελειωτικῆ quæ ad δόξης ἑνώσιον naturæ humanæ è
Virgine conceptæ cum naturâ divinâ ipsius DEI FILII. Agnovisse autem
hunc ipsum Spiritum incubatorem, agitatore atq; Creatorem etiam sa-
niores

niores quosdam Ethnicos certum est; Teste quippe *Jamblichio* Chaldaeorum Oracula cum *Amorem igneum* à Patre & Verbo procedentem dixerunt. *Platonici* eum vocarunt *Animam mundi*, uti hoc ipsum *Plotinus* Platoniorum facile coriphæus in libro *ἡ τῶν θεῶν δεξιῶν ἑποπέσεων* c. 2. de Anima Mundi, quam pro Spiritu Sancto, uti opinatur *Cyrellus Alexand.* l. 8. contra *Julian.* ponit, dilucidè innuit, quando, *Expendat*, inquit, *imprimis omnis anima, Animam istam animalia omnia effecisse inspirantē ipsæ vitam, fecisse inquam viventia omnia, quæ nutrit tellus, & quæ mare, quæ in aëre sunt, & quæ in cælo stella divina. Anima Solem, anima ingens hoc cælum exornavit, ordinemq; perpetuo ducit; existens profectò natura quadam ab his diversa, quæ ornat quæ movet, quibus suggerit vitam. Idcoq; necesse est, his omnibus esse præstantiorem, quippè cum hæc & oriantur, quoniam anima suppedinat vitam, & occidant quando destituit; Ipsa verò sit semper, propterea quod nunquam deserit semet ipsam.* *Gentiles*, referente *Plutarcho*, eum descripserunt esse ipsum Spiritum intellectualem & igneum, non habentem formam, sed in quamcunq; voluerit sese transformantem & se universis coævalem. Nonnulli eò processerunt, ut quamlibet rem tantùm sibi Deitatis vendicare statuerent, in quantum capax esset luminis. Nec mirum, cum *DELUS* ipse Lucem Mundi & Patrem luminum semet ipsum in verbo revelato vocitet; cujus dono sancto seu spiritu igneo, qui Apostolis sub forma ignis hac ipsa die, quam meritò devotè celebramus, apparuit, lux mundana h. e. igneus æquarum vigor primo creationis die honorata est, & ex cujus substantia essentiali Cælum & Terram, in quo Spiritus movebatur, eorumq; Creaturæ pulchritudines suas divinitus & metaphysicè acceperunt. Atq; hinc erat, quod *Democritus*, *Orpheus* & multi *Pythagoræorum*, quoniam hujus divinæ naturæ virtutem omnibus Creaturis inferioribus secundùm plus minùsve inesse perceperunt, omnia Diis plena esse opinati sunt, quibz divinos statuerunt honores, ac pro negotiorum varietatè diversa nomina ipsis tribuerunt. Nam vim divinam Cælum & universas Mundi partes superiores gubernantem *Jovem* Deorum Patrem appellarunt, cujus vim eam, quæ sub terris esset, vocarunt *Plutonem*, atq; illum Jovis fratrem nominarunt. Cùm verò in aquis eadem vis considerabatur, quas divinâ Providentiâ carere non putabant, *Neptunum* dixerant, atq; hunc ipsum etiam crediderunt Jovis esse fratrem. Cùm per aëra penetrarent, rursus vim ipsam divinam nuncuparunt *Junonem*, eamq; censuerunt esse sororem Jovis. Hos verò Deos omnes ad unum reducebant Jovem, reliquos quotquot etiam ab illis numerantur, vel Jovis fratres, vel filios, vel nepotes, vel aliquâ affinitate junctos fuisse, nò obscurè indigitantes. Ex quo clarè satis elucescit, nihil aliud hoc ipso significare Antiquos voluisse, quam omnes caloris, claritatis, vitæ, formarum-

que essentialium rivulos ab unico fonte lucido supernaturali p[ro]manare, & ab ejus aqua perenni & spirituali incrementum & multiplicationem suam adipisci. Verum enim verò, licet ex his & similibus Sapientum hujus Mundi effatis atq; conceptibus conspicuum sit, illos non fuisse omninò expertes eorum, quæ in Sacris literis tam de *S. S. Trinitate*, quam personâ opereq; *Spiritus S.* contenta sunt. Attamen cum multa immiscent *ἀνωμα καὶ ὀργισθέντα*, de quibus nec inter eos etiam satis convenit, & de operibus gratiosis *Spiritus Sancti* altum apud eos est silentium, certum esse permanet, mentem humanam juxta naturales suas vires ad agnitionem *Spiritus Sancti* incomprehensibilem, tanquam lucem inaccessibilem conspiciendam conivere & succumbere; DEUS namq; teste Hilario l. 5. de Trinitat. non nisi DEO autore cognoscitur, & ab ipso DEO discendum, quid de DEI voluntate intelligendum. Ipse SPIRITUS DOMINI est Spiritus Sapientiæ & intelligentiæ, Spiritus Consilii & Fortitudinis, Spiritus Scientiæ & Timoris Domini Esaia c. ii. v. 2. Prout autem in ipso Creationis opere uti jam demonstratum, ineffabili planè ac incomprehensibili modo Spiritus Sanctus præsto fuit, suumq; robur atq; Divinitatis radios luculenter satis emisit; Ita etiam ad Redemptionis negotium multum contulit, seq; tum circa Conceptionem, Christum hominem Redemptorem Mundi, in utero Virginis Mariæ, efformando, ita enim Angelus ad Mariam, *Spiritus Sanctus superveniet in te, Spiritus altissimi obumbrabit tibi. Ideoq; & quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius DEI*; tum circa Baptismum Salvatoris nostri, specie Columbæ omnium Evangelistarum testimonio præsentem ritit. Vidit enim Spiritum descendantem sicut Columbam, & venientem super se. Matt. c. 3. quod & Prudentius sequentibus approbat versibus, canendo.

Apertis poli perillustribus jugis
Discipulus videt à Patre venientem.
Manentemq; Spiritum in perpuro Verbo,
Profectum ut Columbam indicibili modo
Populisq; ostendit occurrentem Domino.

Qui verò factum quod Columba tanti habita sit, ut in ejus specie Spiritus Sanctus comparere voluerit, Origines, Cyprianus, Chrysostomus, Augustinus, aliiq; Patres elegantissimis expresserunt verbis, & Historia Diluviana explicat. Nam cum universum aliquando Orbem naufragium commune merisset, & omne prorsus hominum genus periclitaretur, istud interim certè animal apparuit, suamq; illius tempestatis ostendit, atq; ore raram portans olivæ, pacem Mundo redditam nunciavit. Quæ omnia erant futurorum signa. Tunc enim multò erat Hominum vita deterior, multo-

que

que majori digna supplicio. Ne igitur ipse desperes, illius te historiae confirmat admonitu. Nam tunc quoque desperatis jam omnino rebus, liberatio facta est atque correctio: sed tunc utique per poenam, modo vero per gratiam atque ineffabilem Redemptoris indulgentiam. Propterea & Columba ceratur, nequaquam Olivæ ramum ferens, sed omnium malorum Liberatorem nobis evidenter ostendens, spemque suggerens prosperorum. Non enim ex Arcâ unum educit hominem, sed postquam apparuit, universum prorsus Orbem attollit in Cœlum, quæ certè pro oleæ ramo omnigeni hominum adoptionem detulit filiorum. Considerans igitur tanti amplitudinem muneris, nequaquam illius inferiorem existimes dignitatem, quæ se in huiusmodi specie demonstravit. Audio quippe dicentes aliquos, quantum inter Hominem Columbamque discrimen est, tantam Christi & Spiritus Sancti esse distantiam: quia ille quidem in nostra utique naturâ, hic vero in specie sit visus Columbae. Ad quæ respondendum puto; *Filium* quidem DEI naturam hominis profectò suscepisse, Spiritum vero Sanctum non assumpsisse naturam Columbae. Idcirco Evangelistæ non in natura, sed in specie columbae dixerunt: nec unquam omnino postea, sed tunc certè solum in hac visum esse figurâ, quicquid etiam somniorum ac deliramentorum Laurentius Surius de plurimis in Ecclesia Catholico-Romana Canonisatis Alowino, Rhadegundi, Leonardo, Gregorio, Fabiano, Remigio, Marina Virgine, Amatore, Beatrice, Nivardo, Catharina aliisque innumeri refert, ac si in illos per præsentiam Columbarum maxima eaque admiranda satis sint collata beneficia, quæ hic recensere nimis longum foret. Mahumetis tamen sceleratissimi & nequam hominis impium facinus placet inferere, quem Columbâ adeo cicurem aluisse ajunt, ut cibum ex aure ejus capere perdidicerit, quod nefarius ille ideo factitabat, ut sibi cum Spiritu Sancto in Columbae specie secretos in aure sermones esse, quæ ad Religionis suæ falsæ atque blasphemæ amplificationem pertinerent, ignarò vulgo falsò persuadens, facilius in casses suos seduceret. Non solum autem in specie Columbae super Christum Spiritus Sanctus descendit, sed & in specie Ignis ipsò Pentecostes Feste quinquagesimo sc. post resurrectionem Domini die descendit super Apostolos, ut peccatorum in eis rubiginem consumeret, & ipsos calefaceret ad fervorem & illuminaret ad cognitionem. In qua historia missi & effusi Spiritus Sancti multa memorabilia, admiranda & stupenda occurrunt, quæ singuli attente considerare & meditari tenemur, ut discamus Spiritus Sancti virtutem & efficaciam. Apparuit ille cum flatu violenti venti, quæ omnia contraria corripit & prostermit, ac securis mentibus terrorem incutit. Ubi enim Spiritus DEI vigere debet, spiritus carnis prius excutatur oportet. Perflæ autem Seneca l. 9. quæst. nat. Ventos Deos quosdam esse credebant, ventis-

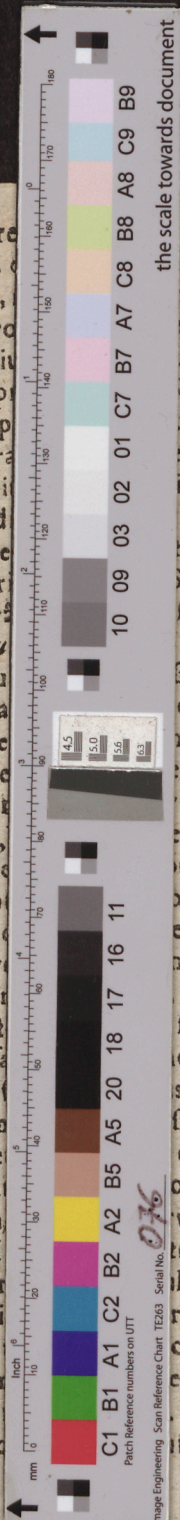
que

que hominum vitam acceptam referendam suspicabantur, atq; idcirco di- GK
vinos honores impendebant: Sed inanis hæc erat Gentilium opinio, &
superstitionis plenissima: ex sono enim verbi divini intelligimus ventum
eccelestem, qui hodie tam vehementer spirat, verum & æternum esse DEUM,
qui ab Angelis adoratur & per quem nos vivimus ac conservamur. Appa-
ruit in lingvis dispartitis & flammæ, ostendens Apostolorum Ministerium
esse sonitum lingvæ in omnes terræ Nationes & Gentes distribuendum.
Visas eis esse dispartitas lingvas instar ignis, qui etiam sedit super unumquë-
que eorum, textus innuit, non quidem ac si Spiritus Sanctus corpus ignis
assumpserit, sed corporeum hoc symbolum speciemq; in oculos incurren-
tem saltem elegit, ut gratiosam suam præsentiam concorditer expectanti-
bus ostenderet. Quomodo autem symbolum hoc igneum comparatum
fuerit, non equidem inter se conveniunt autores. Textus tamen expressè di-
cit, visas esse eis lingvas divisas, nec frustra additur, quod ignis instar saltem
apparuerint & supra unum quemq; etiam sederint. Capitibus itaq; Aposto-
lorum lingvas hæc insedisse, non quidem planè igneas sed quasi igneas cre-
diderim, huncq; ignem Pentecostalem non communi & culinari neclam-
benti & adhærescenti phycorum igni per omnia similem, sed planè prodi-
giosum & divinum fuisse. Tandem repleti omnes sunt Spiritu Sancto, coe-
peruntq; loqui aliis lingvis. Diversitas lingvarum in diversis Nationibus erat
impedimentum, quo minus DEUS verus Israël omnibus Mundi Nationibus
innotesceret. Hoc impedimentum hac ipsa die Spiritus S. removit, illamq;
pœnam, quâ impiorum consilia in ædificatione turris Babel dissipabantur
è medio sustulit, & omnium lingvarum cognitione, quâ variæ sub coelo spar-
sæ Nationes in unitate fidei rursus congregarentur, Apostolos prolixissime
donavit. Simus & nos, Cives Academici, unanimes ad exemplum Aposto-
lorum, pacemq; habeamus, si & nos repleti volumus Spiritu S., non ebrie-
rati & crapulæ indulgeamus, sed Corda nostra ab omni pravo scurriliq; affe-
ctu & vanitatibus purgemus & vacua reddamus. Hac ratione eveniet, ut decen-
ter præsentem transigere Festivitatem, & deinceps per universum vitæ cur-
riculum organa divinæ gloriæ viva salutarî possumus. Secus qui fecerint, ac
toties moniti emendare improbam vivendi consuetudinem & quam mon-
strat Sanctissimus Spiritus viam, sectari minimè constituerint, seridè eos per-
ditorum bonorum & tum vel maximè poenitebit, ubi nec locus corrigendi
nec occasio amplius invenietur.

P. P. Raschii Sub Sigillo Academiae, Feria Prima Pentecostes,
Anno MDCC LXXVII.

que majori digna supplicio. Ne igitur ipse desperet
firmat admonitu. Nam tūc quoq; desperatis jam
facta est atq; correctio: sed tunc utiq; per pœnam,
atq; ineffabilem Redemptoris indulgentiam. Pro
nitur, nequaquam Olivæ ramum ferens, sed omniu
rem nobis evidenter ostendens, spemq; suggerens p
ex Arca unum educit hominem, sed postquam app
sus Orbem attollit in Cœlum, quæ certè pro oleæ ra
num adoptionem detulit filiorum. Considerans igit
muneris, nequaquam illius inferiorem existimes d
juscmodi specie demonstravit, Audio quippè dicente
Hominem Columbamq; discrimen est, tantam Chri
distentiam: quia ille quidem in nostra utiq; natura
visus Columbæ. Ad quæ respondendum puto; *Filiu*
hominis profectò suscepisse, Spiritum verò Sanctu
ram Columbæ. Idcirco Evangelistæ non in natura
dixerunt: nec unquam omninò postea, sed tunc ce
esse figurâ, quicquid etiam somniorum ac delirame
rius de plurimis in Ecclesia Catholico-Romana Cat
degundi, Leonardo, Gregorio, Fabiano, Remigio,
re, Beatrice, Nivardo, Catharina aliisq; innumeris re
sentiam Columbarum maxima eq; admiranda sa
quæ hic recensere nimis longum foret. Mahum
& nequam hominis impium facinus placet inferer
cicurem aluisse ajunt, ut cibum ex aure ejus caper
fartus ille ideò fastidabat, ut sibi cum Spiritu Sanct
cretos in aure sermones esse, qui ad Religionis suæ fe
plicationem pertinerent, ignarò vulgo falsò per
suos seduceret. Non solum autem in specie Colum
ritus Sanctus descendit, sed & in specie Ignis ipso Pe
gesimo sc. post resurrectionem Domini die descendit
catorum in eis rubiginem consumeret, & ipsos ca
illuminaret ad cognitionem. In qua historia missi
multa memorabilia, admiranda & stupenda occur
considerare & meditari tenemur, ut discamus Spi
efficaciam. Apparuit ille cum flatu violenti ven
corripit & prosternit, ac securis mentibus terrorem
ritus DEI vigere debet, spiritus carnis prius execu
autore Seneca l. 9. quæst. nat. Ventos Dros quosdat

ria con-
liberatio
gratiam
amba cer-
liberato-
Non enim
am pror-
eri homi-
itudinem
se in hu-
tum inter
sancti esse
specie sit
naturam
esse natu-
columbæ
nac visum
entius Su-
ino, Rha-
e, Amato-
s per præ-
beneficia,
eratisimi
mbâ aded
quod ne-
specie se-
emæ am-
s in casses
stum Spi-
quinqua-
os, ut pec-
vorem &
tus Sancti
li attente
rtutem &
contraria
enim Spi-
Perfæ
t, ventis-
que